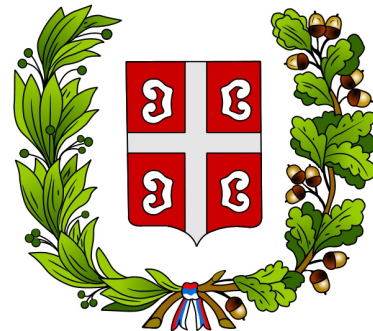

РЕГИОНАЛНА ДРУШТВЕНА ОРГАНИЗАЦИЈА
ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА

Русија, 119313, Москва, Лењински проспект, број 93, корп. 2
Телефон/Факс: +7(499) 132 31 94; Телефон: +7(495) 502 39 29
E-mail: bozzidar@inbox.ru, www.objedinjenje.ru

№

от

года

Из. бр. БМ-100913-7 од 10. септембра 2013. године

**Комисији за споменике и називе улица и тргова
Скупштине града Београда
Трг Николе Пашића број 6
Господину Слободану Станимировићу, Председнику Комисије**

**Копија:
Драгану Ђиласу, Градоначелнику Скупштине града Београда**

**Председнику Скупштине града Београда
Зорану Драгићевићу, шеф Кабинета, 3229-915, 3229-753**

**Предмет
Битка за достојно место споменика о Првом светском рату**

Поштовани господине Станимировићу,

I. Молимо Вас да нам доставите копију:

1. писма које сте добили од Министарства културе Србије поводом иницијативе Божидара Митровића, да се «Споменик ослободиоцима у Првом светском рату измести на Трг Ослобођења/Републике, а споменик Белогвардејцима буде премештен на један од већих тргова у Београду»,
2. Одговора који сте тим поводом упутили Министарству културе Србије,

ii. Молим Вас да ово питање поново размотрите на седници Комисије за споменике и називе улица и тргова Скупштине града Београда као иницијативу многобројних учесника Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке», и Управе Регионалне друштвене организације «Обједињење Срба», Москва у циљу чега Вам достављамо:

1. Извод из тачке 5 закључака «Завршног документ» Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке»,
2. «Завршни документ» Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке» који на страни 38 садржи предлог да надлежни орган донесе одлуку да:

1. **споменик Српским заштитницима и ослободиоцима у Првом светском рату** (аутора Романа Верховског на коме је фигуру војника извео вајар и ратни ветеран Живојин Лукић, који споменик носи назив Браниоцима Београда 1914. – 1918. године, иако су бранили не само Београд већ и Србију која је била нападнута) измести са Новог гробља, где му није место, и постави у центру Београда на Тргу републике, испред Дома војске, јер гробница над којом се налази представља засебну целину која треба да се отвори посетиоцима,

2. меморијални споменик «Руске славе», погинулим припадницима Руске царске армије и Белогардејцима (покрет За јединују Русију) (чији је аутор такође Роман Верховској у коауторству са с архитектором В. В. Сташевским), измести са Новог гробља где му није место и постави на платоу парка поред хотела Москва.

Молим Вас да при поновном одлучивању имате у виду и следеће чињенице:

1. Спомен костурница на Новом гробљу (над којом је подигнут Споменик браницима Београда 1914-1918. г.) представља засебну сакралну целину и фактички је затворена не само капијом него и самим спомеником и биће отворена после његовог премештања у центар Београда,
2. на сајту Града Београда <http://www.beograd.rs> у делу <http://www.beograd.rs/cms/view.php?id=1349> наведено је:
 - a. да се «споменик Браниоцима Београда из 1915. године налази (се) на обали Дунава, код Спортског центра, бронза и камен, висина 350 цм. Подигнут 1988. и да је аутор споменика Коља Милуновић али је при томе
 - b. наведена слика споменика чији је аутор **Роман Верховској на коме је фигуру војника извео вајар и ратни ветеран Живојин Лукић** (према чланку Бориса Шубашића, Вечерње Новости, 5. март 2011. године), **што сведочи о општој небризи и незнању у органима Скупштине Београда о споменичком благу Београда,**
3. на сајту Туристичке организације Београда уопште нема ни помена о споменику Романа Верховског и вајара и ратног ветерана Живојина Лукића, што можете и сами проверити на сајту ТОБ <http://www.tob.rs/sr-lat/see.php?kat=17> у делу Spomenici, где је наведен наслов: «*Bilo da su dramatični i upečatljivi ili diskretni i pomalo skriveni, spomenici Beograda podećaju nas na ljude i događaje od značaja za ovaj grad.*», што сведочи:
 - a. да туризам у Београду и Србији воде људи који апсолутно не познају српску историју и културу,
 - b. не разумеју и не знају смисао туризма јер не схватају да туристи долазе да виде у Београду оно што је уникално и карактеристично за Београд а не глобалне вредности које имају и код своје куће,
4. да Комисији за споменике и називе улица и тргова Скупштине града Београда мора да одговори и на следећа питања:
 - a. ако је споменик српским трећепозивцима у Првом светском рату (који је тако јадан и скроман да је то очито изругивање српском страдалнику – војнику заштитнику и ослободиоцу), размештен у граду а не на гробљу зашто је споменик Српским браниоцима Београда 1914. - 1918. на гробљу
 - b. ако се споменик Ослободиоцима Београда 1806. године налази у граду (у Карађорђевој парку, који је такође прескроман споменик) зашто се импресиван споменик браниоцима Београда из 1914. - 1918. налази на гробљу?
 - c. ако се споменик «Захвалности Француској» налази у граду (на Калемегдану) зашто се импресивни споменици Браниоцима Београда из 1914. - 1918. и Руске славе налази на гробљу?
 - d. ако сепаратисти нису дали 1931. године да се споменик **Заштитницима и ослободиоцима у Првом светском рату постави у центру Београда**, није ли одлука ваше комисије из 2012. године да се не допусти премештање споменика у центар Београда повлађивање

сепаратистима чије хорде не дозвољавају постављање споменика Српским заштитницима и ослободиоцима у центру Београда,

5. према наводима «Вечерњих Новости» од 5. марта 2011. године «аутори, ратници и јавност су тражили да монументална скултупра буде у центру града, јер ће иначе остати потпуно неопажена. Споменик је ипак завршио на гробљу ради мира у кући, јер су Краљевину Југославију почели да потресају хрватски сепаратистички захтеви и лансирана је теза о «српском хегемонизму» и «солунштву»,
6. да је у Београду (зло)намерно створено замешатељство тиме што постоје три споменика «браниоцима Београда у Првом светском рату» (као да су сви бранили Београд а нико Србију која је нападнута, што је стара ватиканска превара јер је Београд свачији а ништа се српско):
 - a. споменик Браниоцима Београда из 1915., чији је аутор Коља Милуновић, висине 350 см, који је подигнут 1988. године,
 - b. споменик «1914. – 1918. браницима Београда» аутора Романа Верховског на коме је фигуру војника извео вајар и ратни ветеран Живојин Лукић, који је подигнут 1931. године, у еуфорији испуњења посмртног завета «чувајте ми Југославију», па је и назив разумљив,
 - c. споменик «Српским јунацима 1915. на Немачком гробљу у Кошутњаку», на који је, како је у својим «Вестима» од понедељка 8. октобра 2012. године известила Радио телевизија Србије (у историји познатија под називом Бастиља незнања и фалсификата) заменик председника скупштине града положио цвеће поводом обележавања 97 година јуначке одбране Београда: *«Zamenik predsednika Skupštine grada Zoran Alimpić položio je u Košutnjaku venac na Spomenik srpskim junacima, povodom obeležavanja 97 godina herojske odbrane Beograda.»* (који је подигнут 1915. године у време Аустро-угарске окупације Београда):
 - i. јер је уврежено мишљење да је тај споменик генерал Мекензи подигао српским браниоцима Београда, иако то на споменику на Немачком гробљу на оригиналној невеликој стели – нигде не пише, јер је дословце написано:
 1. «HIER RUHEN SERBISCHE HELDEN
ОВДЕ ПОЧИВАЈУ СРПСКИ ЈУНАЦИ
† 1915 †»
док на накнадно уграђеној плочи пише:
 2. «Споменик српским ратницима јуначки изгинулим бранећи Београд у јесен 1915. године подигнут је по наређењу команданта немачке војске маршала фон Макензена, као израз поштовања храбрим противницима.»
 - ii. иако историчари и научници тек треба објективно да истраже да ли је генерал Мекензи наредио да се подигне споменик:
 1. храбрим српским јунацима, под којим је он подразумевао све Словене (које ми данас називамо Хрватима, Словенцима, Чехима, Словацима) који су погинули у «храбром» нападу на Србију и Београд 1915. године, или
 2. је заиста наредио да се подигне али се тада поставља питање где су похрањени посмртни остаци оних Словена, који су били у Аустро-угарским и немачким јединицама који су погинули у нападу на Србију и Београд, Без обзира на све то и овај споменик на Немачком гробљу у Кошутњаку, као и споменик немачким ратницима у Кошутњаку треба да хитно буде обновљен о трошку града

Београда и земље Србије, чије су мермерне плоче неодговорни појединци делимично разграбили.

7. да ће свако одбијање да се споменик висине 18,5 м и тежине 2.780 кг. аутора Романа Верховског и вајара Живојина Лукића, посвећен СРПСКИМ ЗАШТИТНИЦИМА И ОСЛОБОДИОЦИМА У ПРВОМ СВЕТСКОМ РАТУ размести у центру Београда бити повлађивање сепаратистима (који су извориште свог сепаратизма имали не у «солунаштву» већ је извориште било «ватиканског подријетла» у тактици Гаја Јулија Цезара описаној у «Белешкама о Галским ратовима» и принципу латинском «Divide et impera/Завади па владај»),
 8. да су ветерани Првог светског рата из града Краљева, на основу планова добијених од Удружења резервних официра и ратника, израдили копију овог монументалног споменика «Ослободиоцима и браниоцима Београда» и подигли га у центру Краљева 1932. године, али су га власти у Краљеву 1960. године преместили такође на гробље у Краљеву, наводно због урбанистичког решења, али је тек после 22 године враћен у центар Краљева, што сведочи:
 - а. да је место и оргиналом споемнику у центру Београда,
 - б. да је то споменик свим Српским заштитницима и ослободиоцима у Првом светском рату, и да када би било свести и савести овај споменик Српским ослободиоцима био би и у главним градовима оних словенских земаља које је Српски ратник реално ослободио 1918. године,
 9. да је измештање наведених споменика у центар Београда дуг не само према историји и ослободиоцима и заштитницима већ и израз способности да се Београд учини туристичком престоницом Европе и не претвори у европски Банког и центар проституције,
 10. да ћемо у случају да и овога пута одбијете да се споменик Српских заштитника и ослободиоца 1914. – 1918. године и споменик Руске славе изместе са гробља у центар Београда, позвати не само Србе из Русије и Србе из дијаспоре и региона већ и све Србе да скупимо паре и ангажујемо најпознатије адвокате из Србије и Европе да поднесемо тужбу о понуђењу/принуђењу Града Београда да ове споменике премести у центар Београда.
- iii. Позивамо Вас лично или представника Комисије за споменике и називе улица и тргова Скупштине града Београда да допутујете у Москву о трошку Скупштине града Београда и 9. октобра 2013. године у Московском дому националности узмете учешће у оруглом столу **«О месту споменика о Првом светском рату у Београду»**; на коме би размотрили иницијативу Регионалне друштвене организације «Обједињења Срба» и Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке» да се споменик Српским заштитницима и ослободиоцима у Првом светском рату и Споменик Руске славе изместе са гробља у центар Београда, о чему Вам достављамо Записник са седнице Управе «Обједињења Срба», које је било организатор Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке».
 - iv. Имајте у виду да сам 2000. године предао Председнику Југославије и Премијеру Владе Југославије писмо којим мој клијент компанија «Инпрус» сувласник фабрике стакла из Дубне (Русија), која је поклонила стакло за обнову Христа Спаситеља у Москви, изражава спремност да поклони неломљиво стакло да се поплоча један од тргова у Београду како би се у простор испод трга туристима у

Београду учиниле доступне реплике па и оригинали најстарије културе Винча у Европи али је овај предлог и понуда компаније из Русије заглавила у столу Горице Мојовић у Скупштини града Београда, што би Ви могли исправити о трошку Скупштине Града Београд, јер је археолошко налазиште Винча небригом градских структура скоро уништено и затворено за посетиоце а Народни музеј у Београду не ради неколико година.

То су све сведочанства како се у престоници Србије ради против откривања и презентације непрекидности српске културе и како се она потискује на маргину живота, што је облик геноцида, који као кривично дело нема застарелости.

За контакт:

Телефон у Београду 064 353 88 49 до 11. септембра 2013. године

bozzidar@inbox.ru.

Русија, 119313, Москва, Ленински проспект, бр. 93, корп. 2, каб. 145

Телефон (+7495) 502 39 29

Прилози:

Као у тексту

СпасиБо (од српских речи СпасиБо-же .. ове којима се обраћамо и који добра дела чине)

Председник Управе

Регионалне друштвене организације

ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА

Божидар Митровић, доктор правних наука

Председник Организационог одбора

Међународне научне конференције «На изворишту културе и науке»